

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a ap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai, valamint a felszólamások küldendők

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

A feltámadás ünnepe.

Tavaszi napfény mosolyog le az égről, hogy a feltámadás Allelujájával ölelkezve, végig röppenjen e világon. Tavasz fuvallom szálldos a berkeken, mezőkön, réteken át egész a temetőig, hogy megsugja vögynek halomnak: itt a feltámadás, felpezsdült immár az új élet.

S a kifeslett rügyek, a fehérbe öltözött fák virágos fürtjei, a réten felzendült fű mámorító eleven illata, a temetők targallyai közt is megmozduló élet mintegy isteni kéz érintésére felébredve az álomból, ujjongó himnuszként zengik füledbe, még inkább lelkedbe a feltámadás boldogító dallamát, a reménykeltő Alleluját.

Tavasz van s a tavasz derűjének bú-bájos világába oly remek eszénnyiséggel helyezkedik el a feltámadás fenséges ünnepe, a husvét. Tavasz van s a szívek letarolt álmok, meg nem valósult remények után, olyan bizakodva kapaszkodnak meg a megújulás, a feltámadás istenien magasztos gondolatába.

Ekként természet és ember, külső és belső világ mintegy karöltve siet üdvözölni az ébredő tavaszt, a szívekben újra fakadó reményt.

Vajjon kinek köszönheti a világ a feltámadásnak lelkeket nyugtató, arcok borúját eloszlató mennyei hitét?

Annak, aki a Hozannától az Allelujáig csak a „Feszítsd meg“ Kálváriáján keresztül

juthatott el; annak, aki minden idők embe-reinek reményét valósította meg tulajdon feltámadásával.

A horácziusi „Non omnis moriar,“ nem halok meg egészen, már egy fényes elme tapogatózása az öröklét régiói felé, amely öröklétnek egyenesen osztályosává azonban nem általa, hanem a názáreti Jézus által lett az ember. A római nagy költő bámulatot keltő intuícióval szemléli énje egy részének, lelkének jövő sorsát, mely az örökkévalóság felé tereli figyelmét. Hajh, de énjenek alsóbb rendű részéről, a földnek porából vétetett testről, nem igen meri bizakodólag mondani: „Non omnis moriar,“ nem halok meg egészen! Nem a bölcssek tudománya, nem a költők lángoló lelke, nem az államférfiak nagy eszélyessége kell ahhoz, hogy az örök élet eszméjébe megkapaszkodni tudjon az ember.

A gólgotai bitófa, a meggyalázott Krisztus keresztje tövében zendült fel az ember halhatatlanságának, testünk feltámadásának reménye, sőt ennél több, bizonyossága. A köből kivágott sir, amelybe Krisztust helyezték, lett bölcsője ama felséges hitünknek, amely tultesz a horácziusi bölcsesség eszmélkedésén, amely az elmúlás szívének kellő közepébe ülteti el a jövő élet, a feltámadás illatos virágát.

Tavasz van s a feltámadás Allelujájának, a világ mind a négy tája felé szétáradó diadalmi szozata kézzel fogható bizonyossága annak, hogy a magasztos eszmé-

nyeknek, magától az örök Igazságtól lelkünkbe pattant igazságoknak nem árthat a halál.

A „Feszítsd meg“ szivtelen üvöltése ronthat, bonthat, pusztíthat, ölhet, de örökre meg nem semmisíthet. Olyan, mint a komor felhők méhéből született vihar, szer-te száguldvá, utjában a rombolás nyomait hagyja hátra; de utóvégre mégis elcsitul s azután kiragyo a nap az égen.

A Megváltó nyomában hányan járdaltak, akiknek „Feszítsd meg“ volt egyetlen osztályrészük éppen úgy, mint a Mesternek s lelkük a kereszt alatt szenvedett bár, de meg nem semmisült. Hitük, hogy az eszmény élete örök s mindaz, aki annak szolgálatában áll, részt kérhet magának ebből az örökségből, az eszmény, az igazság hőrszavá, hőseivé tette őket

Nem azok irták be nevüket az emberiség szívébe, akik szemkápráztató fényvel, ámulatot keltő pompával robogtak a hatalom szekerén; nem azok alkották a legnagyobbat, akik bábeli tornyokat raktak a saját dicsvágyukból, göggyükéből, kincseikből, vagyonukból s tudom is én még mijökből nem. A fáraók piramisai, a cezárok Kolosseumai eltörpülnek a kereszt egyszerű jelenye mellett. A bölcssek minden iskolái, maga a híressé vált salamoni bölcsesség is mily alant maradó, minő szegényes a Feltámadott ajkáról elhangzott eme szavak mellett: „Én vagyok a feltámadás és az

TÁRCA.

Az abonyi szabadság-fa.

Éppen tíz esztendeje mult,
 Ahogy elültették,
 Egy erős, vas-kerítéssel, —
 Honfiai büszkeséggel —
 Szépen körülvették.

Városunk több nagy férfai
 Pörölylyel, kapával,
 Verték belé egy-egy szöget,
 Dobtak reá egy-egy röget,
 „Szabadság!“ dalával.

S megfogamzott a büszke fa,
 Lombosodott ágai:
 Egy-két hét is alig mult, már
 Egy szerelmes vadgalamb pár
 Fészket rakott rája.

Vásott kölyök gonosz keze
 A fészket leszedte.
 Elszállottak a galambok,
 Elszaradtak a falombok,
 Fájat a szű ete.

Öreg kovács melázva szól
 A vasrács tövébe:
 — „Jobb lett volna széjjelszedni,
 Bilincset, meg kardot verni
 A magyar kezébe“

Temesközy Gerzson.

A régi seb.

— Irta: Homok. —

Az „Abony“ eredeti tárczája.

A szegedi városbáza öreg harangjáról az a legenda szól, hogy az 1879-iki árvíz-katasztrófa éjjelén, amikor betört a városba a víz, megrepedt a szíve . . .

Gyönyörű mese ez, melyet nem mindennapi fantázia eszelhetett ki. A város szíve, melynek dobbanását háromszor hallották minden huszonnégy órában az emberek, meghasad, mikor elsőpri az Istenítélet a szeretet hajlékait és földönfutókká lesznek azok, kiknek megrezegtette lelkét a mélabús hang.

Hát ez a megreperált öreg harang, melynek szelid, szélesöndes időben olyan a hangja, mint a dajkamese: elandalító, — most márczius 12-ére virradó éjjel ismét megkondukt a szokott napi munkáján kívül és bugott teljes egy óra hosszan át. Ez volt a huszónhetedik verse annak a meg-rázó költeménynek, melyet az emlékezés lassan tűnő fájdalommal őrizget a megtépett telkek mélyén. A költemény sorai, igaz, már is halványodnak, úgy a mint az újjáalkotott Szeged fene erősödik, de föl-föl sir azért minden esztendőben s ma ez, holnap amaz a része öltik a multakon tűnő ember elméjébe.

A régi Szegedből ma már alig van valami. Egy-két utca, mely erősen kéri az új keretből és ezért szinte sérti a szemet. Olyan, mint a meg-roskadt, beteg ember, féllábát kihuzza a sirból és azzal biczeg itt közöttünk. Ami még kedves a régiből, az az öreg Tisza. Ez a nyájas, néha tom-

boló, szép magyar folyó, mely, ha úgy tetszik neki, összehúzza magát, mint a karsú leány, s ilyenkor oly szép, oly szelid, megy lassan, csöndesen lefelé, mint az édes, zavartalan álom . . .

A partján sétálva, eszembe jut most huszón-hét esztendő multán az a rettenetes kép, mely itt tárult föl mindjárt másnap a keskeny földszallagon s amely egyre rémesebb, sötétebb színbe hajlott. Ebben a sötétségben azonban megvillant akkor egy piczi szivárvány. Olyan szép volt, szinte ma is látom . . . Nem is fogom talán sose elfeledni.

Vagy két nappal azután, hogy a zavaros tenger ellökte maga elől a gyarló emberi munkát, ugy alkonyat felé végigjártam a Tiszapartot, az egyedüli kis szárazföldet, ami megmaradt az óriás területű városból. Ezen a keskeny, hosszú utvonalon volt még egy kevés élet a halál közvetlen szomszédságában. Apró, deszkákból összetakolt kunyhók keletkeztek a homokos parton, melyekben meghuzódtak az emberek, akik nem bírtak meg-válni a szülőföldtől.

De milyen gyászos, siralmas volt itt az élet. A szomorú arcokon a kétségbeesés árnya sötétlett, a fénytelen szemek megteltek könnyekkel, mindenütt a tépelődés, a panasz zokogott . . .

Kicsi lánykával találkoztam fönn a felső Tiszaparton. Körülbelül nyolcz esztendő lehetett. Viruló egészséges volt az arca és gyönyörű feketék a szemei. Karton ruháskájában dideregve gabbasztott, mint valami fázó madár, melynek tollait fölborzolja a hideg márcziusi szél.

Megfogtam kicsi kezét és megszólítottam:

— Miért sírsz kis leányom?

— Az édes anyámat várom — felelt pitye-

élet Ha valaki énbennem hiszen, ha szinte meghal is, az élni fog."

Ki az az ember, aki így mer beszélni? Miféle bölcs az, aki így meghatóan fenséges tanítással igyekszik a nyugtalan szívbe békét hinteni? Nem ember, de több ennél, Isten. Nem bölcs, hanem több ennél, maga a legfőbb bölcsesség.

Hiába kérkedik hát a mai kor fia hitlenségével; hiába ontja gyilkos mérgét az isfentagadó a lelkünkben gyökeret vert halhatatlanság eszméje ellen, azért mégis milliók fognak tolni ma is a názáreti Jézus nyomába, azért mégis milliók áldják Istent, hogy egyszülöttjében, testvérünkben, Jézus Krisztusban a feltámadottak zsongóját megadta nekünk. Ne csodálkozzunk tehát, ha Channing, a Krisztus életének és tanításának éles szemű bírálója, így ír: „Jézus nagysága és szépsége mellett minden emberi tökély homályba vesz.” Ugyanígy beszél Renan is: „Jézus Krisztust nem szárnyalják túl soha.”

De az újhódó tavasz nekünk magyaroknak testünk feltámadása reményén kívül, mely a Jézus Krisztusban vagyon, meghozta alkotmányos életünk feltámadását is. A zászlók, melyek virágvasárnapon országszerte ki voltak tűzve, a békesség diadalmi ünnepét hirdették nekünk. Azért a békességét, mely alkotmánytisztelő apostoli királyunk szívét hűséges nemzetének szívéhez kapcsolja.

Hogyne lenne tehát okunk kétszeres halálával emelni fel ma szívünket az Éghez, akik már-már a reménytelenség karjaiba vettük magunkat hazánk nehéz sorsa miatt? Hogyne lenne okunk imádatos lélekkel gondolni a magyarok Istenének atyai örökös szeretetére, akinek köszönhetjük, hogy „annyi balszerencse közt, oly sok vizsály után megfogyva bár, de törve nem, él nemzet e hazán!”

Csak nem is régen, éppen egy hónap előtt, a fogságba hurczolt zsidók panaszos imáival ostromoltuk hazánk jólétéért, a béke visszatéréseért az Úr trónusát és ime, kérésünket meghallgatta az Isten.

Szabad-e hálattalanul erről megfeledeznünk? Szabad-e a mai nap örömei között kivetni elméinkből annak a jóságát, aki velünk

regve és rám nézett szép, bánatos szemével. Olyan csodálatos nagy szeretet sugárzott ki ebből a fajó tekintetből.

— Nem látta? — kérdezte azután nagyct sóhajtván.

Hogyan láttam volna edes Istenem; hiszen csak másnap tudtam meg, hogy kinek a kis lánykaja. Azért még is azt mondtam neki:

— De jön, bizonyosan jönni fog, csak várj kedvesem.

Az arcza földerült. Hálásan nézett rám.

— Éhes vagy-e? — kérdeztem később.

Szomorúan lehajtotta a fejét és halkán felelte:

— Igen.

— No gyere, igyál kávét.

Pár lépésre, szellős sátorban parasztasszony főzött valami meleg lötytyöt, ebből vettem a kis lánynak egy bögrével. Megitta, megköszönte, én azért nem bírtam elválni tőle. Még tovább kérdeztem. A kis lányka bizalmas lett és beszélt. Elmondta, hogy Rókuson a város vége felé, egy keskeny utcában laktak. Az edes apját kihajtották kora hajnalban a töltesre (akkor valóságban hajtották, még pedig fegyverrel az embereket a gátra) ő pedig az anyjával otthon maradt. Vártak sokáig az edes apjára, de nem jött. Egyszer csak bealkonyodott. A kétségbeesett asszony azonban még mindig nem bírta ott hagyni a földet, melyhez oda volt növe a lelke, melyen született s amelynek porában játszott a gyermekéveit. Egész éjjel nem aludt egyikük sem. Az anya ki kinézett a viharos éjszakába, melybe a menekülő emberek hívó szava hangzott lemondó fájdalommal. Azután újra csak

ily szemelláthatólag érezteti atyai szívének gondoskodását?

Oh nem! A háfátlanság rút léleknek ismertetőjele!

Menjünk tehát seregestől ma a templomba; Isten színe előtt mondjunk hálát azért, hogy szent fia feltámadásával ennenfeltámadásunk megvalósulását is megpecsételte s nekünk, hű magyarjainak, a béke feltámasztásával edes hazánk boldogulásának reményét is megerősítette szívében.

Hozanna, Alleluja a Feltámadottnak!

Lévay Mihály.

Közgyűlés.

Nagy érdeklődés mellett tartotta meg képviselőnk 1906. évi április 5-én az 1905. évi szeptemberi rendes közgyűlését. Akkor kellett volna ugyanis tárgyalni az 1906. évi költségvetést, de hát mi a menykőnek, jó van ez nekünk így is...

A közgyűlésen Liphay György főbíró elnökölt, aki a gyűlést megnyitotta s a jegyzőkönyv hitelesítésére Komáromy József és Kostyan József gyűlési tagokat kérte föl.

Elsősorban Máthé főjegyző referált a múlt ülési jegyzőkönyveiről, a többek között, hogy a Richter-fele ház faanyagainak eladására vonatkozó mult ülési határozat végrehajlatot, mire elnök indítványt tesz, hogy a befolyó értékek, míg az eladás be nem fejeztetik, külön, takaréki könyvön kezeltessek s majd egy összegben számoltassék el és fordítottassék valamely célra. Ehhez a gyűlés hozzájárult.

Következett az 1906. évi költségvetés tárgyalása, melynél Sivó Jenő provokált alapos vitát, megtámadván annak irrelevans alapját. A fogyasztási adónál élesen elítélte azt az eljárást, hogy ennél a tételnél annyi bevétel szerepel, mint amennyi a kiadás, holott talán nyereség is volna, de arról sehol sincs szó. Követelte a haszon kimutatását, annak a költségvetésbe beillesztését s ez által a fedezetlen kiadások, illetve a pótdó leszállítását. Máthé főjegyző megjegyezte, hogy a haszon a számadásoknál van elszámolva, az ott tűnik ki, de hogy mire fordítatik, hol szerepel mint bevétel, az sehogysem akart kiszűlni. Mire a közgyűlés elhatározta, hogy a mult évi tiszta haszon bevételként feltüntettessek, mely mintegy 3800 koronát tesz ki és ez összeggel a pótdó százaléka leszállítottassék és hogy ezután ez minden évben így történjék. Ennél a tételnél Komáromy József indítványozta, hogy a fogyasztási adó kezelés ellenőrzésére és átvizsgálására egy bizottság küldessék ki, mely a bíró, főjegyző, Komáromy József, Sivó

megújuló bizalommal maradt a szegényes hajlékban.

Egyszer valaki megzörgette az ablakot:

— Meneküljenek, itt a víz!...

Kiszaladtak az udvarra. Az asszony eloltotta a lámpást és mint aki félti a magaét, gondosan bezárta a pitvar ajtót. A szél rémesen süvített, távolasan valami zúgó morajlás hangzott. Egy-egy szokatlan hangú robajnak, recsegésnek, azután szivettepő segélykiáltásnak zavaros hangját hozta magával a hidegen szaladgáló szélvihar.

Menekülni már nem lehetett.

A rémes hangok egyre közeledtek a sötét éjszakában; az áradat bimbölése egyre rémitőbb lett; egyre közeledett a fagyos halál. A kert tuló végeről már letépte a kerítést a zúgó ár; a szomszéd házak ijesztő robajjal borultak le a hatalmas ellenség előtt — itt volt az élet s a halál közötti végső pillanat. Ebben a rettenetes perczen lehetett meg menekülniök. A másikban már ott volt a halál fagyos karja. Egy ölelés és vége a gyarló életnek... Az anya megfogta remegő gyermekét és fölment vele a ház előtt álló öreg eperfára.

Mikor a hajnal megtörte a borzalmas éjszákát, egy szilajon rohanó végtelen tenger fölött voltak. Házterők, butorok, röhögő állhatatosan ragaszkodó emberek holtteste ment a sötét, piszkos áradattal. Valami borzalmas, sötét kép volt ez. A tenger pedig nőtt, egyre emelkedett, mintha mindent el akarna pusztítani, ami a föld fölött él.

Itt tőlött el az anya a gyermekével harmincz óra hosszat.

Másnap mikor a téli napsugár végigfeküdt a

Jenő és Véli Miksa gyűlési tagokból ki is küldetett.

A személyi kiadásoknál a rendőr-örmester kérelme 100 kor. fizetés javításért elutasított. Drávay Mihály végrehajtonak, kérelmére, némi csürés-csavarás után, tekintettel 38 évi nehéz szolgálatára, évi 200 kor. személyi pótlék megszavaztatott. Mészáros István II. bírónak ugyanez azonban megtagadtatott. A gyakornokok és díjnokok tételénél Sivó Jenő szólalt föl, hangoztatván, hogy midőn négy segéd-jegyzői állás rendszeresített, ez azért történt, hogy az ideiglenes irnokok és díjnokoktól megszabaduljon az adminisztráció és most mégis, de évek óta 3212 kor. van előirányzatba véve ugyanilyen alkalmazottak díjazására.

Ezt teljesen törölni, s a díjnokok elbocsátását kívánja, apellál a rendes tisztviselők lelkiismeretes buzgalomára és munkásságára, melylyel ha akarják, e nagy kiadástól a várost megkímélhetik s ezt el is várja tőlük. Dr. Révész ellenzi egyszerre négy díjnok elbocsátását, mert egy ily radikális intézkedést megsínylené a közigazgatás. Komáromy indítványára aztán kimondta a gyűlés, hogy július 1-éig a díjnokok jelen létszáma meghagyható, azontul azonban csak kettő lesz alkalmazható. Sivó ehhez hozzájárult.

Közben Korcz Pál indítványozta, hogy miután azt hallotta, hogy az új állatorvos hivatalát elfoglalta, talán Kapala Sándor vágóhídi ellenőr ezen állásától felmentetnék s ha ily funkcióra szükség lenne is, az Csapó fogyasztási adó ellenőre ruháztatnék. Ehhez ő nem járulhat hozzá, mert nemcsak hogy egy ember kevés ezen teendők ellátására, a mi által a fogyasztási adó kezelés rövidülne meg, de még Csapó mellé is alkalmaztatna egy másikat, aki a szigorúbb ellenőrzésben segítségére lenne. Indítványozza tehát, hogy Kapala Sándor mint vágóhídi ellenőr, ez állásban meghagyassék, ehhez még a fogyasztási adó ellenőrzésével is megbizassék s így fizetése 700 kor.-ra felemeltessék.

A közgyűlés azonban csak részben fogadta el Korcz indítványát, amennyiben Kapala vágóhídi ellenőri állásában, eddigi fizetésével meghagyta. (Itt meg kell jegyeznünk, hogy Korcz Pálnak igen életre való volt az indítványa, mert egy ember a fogyasztási adó kezelésére, ellenőrzésére kevés. Mert tegyük föl, hogy valahol „beállít” egy hiányt. Akkor be kell neki menni a városházához hatósági közegért, mint tanúért, mire visszamennek, eltűnik a hiánylat s nem találunk semmi rendellenességet és még az „anstandolt”-nak áll feljebb. Még mikor magán egyének bérelték a fogyasztási adót, még azok is mindég két egyént alkalmaztak az ellenőrzésre.)

A főszolgabírói hivatalnál alkalmazásban levő örnek 72 kor. fizetését Sivó Jenő törölni kívánja, mert oda ő a községtől nem dukál. A közgyűlés

tarajos sárga vizen s az uteza megtisztult: magával sodort az áradás mindent, amit utjában talált, — egy ember jött csónakon feljűk. Szivtelenek voltak akkor az emberek. Üzletből üttek az életmentést. A haldoklók könyörgésével kérték ezt a csónakot, hogy mentse meg őket.

Az ember egy darabig gondolkodott, azután azt mondta:

— Csak az egyiket bírom elvinni, a csónak tele van, fölborulhat.

Az anyának összeszorult a szíve, s úgy érezte, mintha most hagyná el az a parányi ereje is, ami még megvan. Uram Isten, itt az itélet perczétől, most váljon meg tőle, hogy aztán soha ne lássa többé. Valami rettenetes mély fájdalom viharzott köröszűl az anya lelkén. Megeredt a könyje. A lányát magához ölelte, megcsókolta s úgy nyöszörögte:

— Itt van, ezt mentse meg.

A kis lányt meg is mentette. Kihozta a partra, itt aztán letette s az Isten gondjaira bízta. Ki örködött volna akkor a másika fölött? Kinek jutott a szívében hely a szájalomra? Tele volt akkor az ember szíve keserűséggel, vigasztalhatlan fájdalommal.

Másnap, amint bandukoltam a keskeny parton, nézni és szívembe vésni a szülőváros pusztulásának szomorú képét, már ott láttam a kunyhó körül az asszonyt is. Az anyát. Az arcza sötét volt a fájdalomtól. És a szemében nedvesség fénylett. A kis lány megismert és mosolyogva mutatott az anyjának.

Ezt a gyermekmosolyt, a síró felhő mellett ezt a darab színes szivárványt ma is látom...

addig, míg Teszary László lesz főszolgabíró, az őt meghagyja.

Az írószereknél Sivó Jenő horribilisnek találja az 1000 koronát, amin ugyan nem csodálkozik, hiszen még a díjnokok is „kohinor“-ral irnak. Le is szállítottatott 720 koronára. Hasonlóképpen sokalja Sivó a nyomtatványok címén felvett 1200 koronát. De hát itt nem lehetett változtatni, mert nem lehetett kimutatni, hogy volt-e és mi fölös nyomtatás. (Megjegyezzük, hogy mindég a szükséghez képest történt a megrendelés és mindég, esetrel-esetre a főbíró által megkötött alku szerint, amibe bele nem szólt senki.) Barkó István indítványára aztán elhatározta a gyűlés, hogy ezeket árlejtés útján adja ki.

A pótszolgák díjazásával Sivó Jenő az egész tételt törülni kívánja, Komáromy József hasonló értelemben nyilatkozott, azonban az előadó felvilágosítására a tétel meghagyatott.

Komáromy József indítványára a gyűlés a váltók aláírására Liphay György főbíró biztat meg.

Butorokra előirányzott 2000 koronát sokalja Sivó Jenő és 500 koronát javasolt. A közgyűlés a tételt 1000 koronára redukálta.

Sivó Jenő bizottság kiküldeset indítványozta a községi számadások megvizsgálására. Barkó István pártolja az indítványt, mire Komáromy József, Sivó Jenő és Barkó István tagokból álló bizottság megválasztatott.

Ezzel a költségvetés letárgyalatott, az előirányzott 40% pótdó 37%-ra szállítottatott le.

Ehhez azonban hozzájön pótköltségvetés ezímen a betétszerkesztés költség fedezésére 5660 korona, mely a föld, házbér és házosztály adóra kivétel 6%-ot tesz ki, így tehát a pótdónk a folyó évre 46% leend.

A lóosztályozási bizottságba Kummer Mihály és Korcz Pál választattak meg.

Végül dr. Thaly keményen kikelt azon eljárás ellen, hogy a folyó évi költségvetés csak most, így elkésve tárgyalatik, ennek okát nem tudja, de meg nem is okolható mással, mint hanyagsággal. Ez ellen óvást tesz, nehogy ily eljárás miatt a közgyűlést érje a megtorlás.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

MI UJSÁG?

Heti krónika.

Pesti rigmusok.

Mely a haragtól reszketett eleddig,
A régi tollat immár eldobom,
Újat tűzök a tollszáram hegyébe,
Széledet, mint a fuvalom.

Miként egy édes tavaszi fuvalat,
Oly lágyan röppen a papíron át,
S megszügyenyíti szinte csillogásban,
A felkelő nap sugarát.

Megjött hát a mit rég, epedve vártunk,
Megjött a nagy, a szent feltámadás.
Megertjük most a harangok zugását.
Mint e világon senki más.

Nagy Isten hálát rebegünk tenéked,
Egy nemzet, ime, térdre hullva, — lásd.
Itt ünnepeljük meg a diadalmas,
A nagy, kettős feltámadást!

F e n ő.

— **Üdvözet. Olvasóinknak és jóakaróinknak a legboldogabb ünnepeket kívánja a szerkesztőség.**

— **Beszámoló.** Virág vasárnapján, a barkák és tulipán ünnepén, rendkívüli nagy érdeklődés mellett, több ezer halgatóság előtt tartotta meg beszámoló beszédét Gulner Gyula kerületünk volt és leendő országgyűlési képviselője, mely alkalomra a kerülethez tartozó összes községek képviseltették magukat előjárók és kiválóbb lakosaik által. Volt képviselőnk lelkes, két órai beszédben ismertette a válság egész történetét, abban a függetlenségi pártnak hazafias törekvéseit, az ő és társai, a vezérek nehéz helyzetét, munkásságát, míg végre a várva várt béke beköszöntött reánk, az ő és társai, a nemzet jobbaink kitartásával és tántoríthatatlan hazaszeretetével, annak édes jutalmául. Gyönyörűen vázolta a tulipán szerepét a válság megoldásában és nagy hatást keltett, midőn e közben levette melléről a tulipán jelvényt s át nyújtotta ft. Léva

Mihály apátnak, az igaz honfui érzéssel megáldott főpápnak. Beszédét Kossuth Ferencz fővezér életével végezte és köszönetet mondott a kerület lelkes, hazafias magatartásáért. A percekig tartó éljenzéssel fogadott beszéd elhangzása után Sivó Jenő méltatta volt képviselőnk nagy érdemeit és a kerület nevében újból felajánlotta neki a mandátumot, biztosítva őt törhetlen ragaszkodásunkról ugy személye, mint politikai szerepléséhez és hazafias magatartásához. Azután Lángos Kálmán, az abszolutizmus alatt lemondott árvaszéki ülnök mondott lelkes beszédet, melyben kitartásra buzdította a kerület választóit. Végül Liphay György főbíró mondott köszönetet a beszámoló beszéd megtartásáért és csendes eloszlásra hívta fel a halgatóságot, a mi aztán meg is történt. Képviselő jelöltünk azonnal vonatra ült, hogy a kibontakozás nagy munkájából ő is ki vegye részét a kormány munkálkodásánál.

— **Kossuth szoborra.** A róm. kath. olvasó kör holnap tartja nagyszabású bálját a Kossuth szobor alap javára. Menjünk minél többen erre a hazafias mulatságra, mely megérdemli az anyagi pártolást céljáért, az erkölcsit pedig a hazafias buzgalmu kör intenciójáért. No aztan meg mi türes-tagadás, jól fog esni leöblithetni azt a sok-sok keserüséget és mérget, a mit a német hunczfutság csinált nekünk egy kerek esztendő óta. Legyünk tehát ott mindnyájan.

— **A tulipán kert.** Nemzeti virágunk és jelentőségének terjesztése céljából, Sivó Jenőné urnő a következő felhívást bocsátotta ki és küldte meg városunk hölgyeinek: „Meghívó. Köztudomású az a mindenfelől nagy lelkesedéssel felkarolt mozgalom, melyet az idei márczius 15-én Budapesten egybegyűlt magyar nőknek egy csoportja indított meg, mely azóta széles ez országban mindenütt meghódította a szíveket. A Tulipánkertet értem, azt a hazafias és eszményi vállalkozást, melynek életet nem a feltűnési vágy adott, hanem az emberi szív érzelmeinek egyik legszebbje, a honszeretem. Ennek a szerény és eredményében mégis megbecsülhetetlen mozgalomnak egyik zászlóbontója báró Prónay Dezsőné, aki megyénkben híveket szerez a Tulipán-kertnek, engem is felszólított, hogy itt és az abonyi járásban lennék segítségére. Azzal az őszinte lelkesedéssel, melylyel e vállalkozás törekvéseinek a társadalom minden rétegében találkoznia kell, karoltam fel ezt az eszmét én is minden bizalmamat abban helyezve, hogy Abony hölgyközönsége, — asszonyok és leányok, — érdeklődik e hazafias vállalkozás iránt és az édes haza szeretetétől áthatva, segítségünkre jön, hogy a Tulipán-kert nálunk is megalakuljon. Ebben tántoríthatatlanul bizva, honleányi rokonszenyvel és tisztelettel hívom meg: a folyó hó 16-án, husvét másodnapján, délután 4 órakor, a városház nagytermében tartandó értekezletre, melynek a Tulipán-kert megalakítása Abonyban, lenne célja. Nem áldozatról, csak drága hazánk ügyének tőlünk, nőktől, telhető felkarolásáról van szó csupán. Szerezze meg, kérem, nekem azt az örömet, hogy hazafias célú összefövetelünkön megjelenni sziveskedjek. Abony, 1906. április 10. Hazafias üdvözléssel: SIVÓ JENŐNÉ.

— **A mozgalom célja.** 1. Tüntető állásfoglalás minden nemzeti eszme, mozgalom és törekvés mellett s minél hathatósabb közreműködés arra, hogy semmi, ezzel ellenkező irányzat a társadalomban érvényesülni ne tudjon. 2. A megalkuvást nem ismerő nemzeti érzés ápolása a családi életben s főként a nevelés terén. 3. Minden a nemzeti jelleg és önállóság előmozdítását célzó társadalmi, kulturális vagy gazdasági vállalkozás és kezdeményezés buzdító támogatása. 4. Első sorban saját példánkkal, de egyszersmind minél szélesebb körű agitációval való közreműködés arra, hogy magyar ember lehetőleg minden szükségletét magyar termelőktől és iparosoktól, magyar eredetű cikkekkel szerezzé be. Mindenki aki e mozgalomhoz csatlakozik, erkölcsi kötelezettséget vállal arra, hogy az ezekben körvonalazott célt tőle kitelhető buzgósággal szolgálja s ezen erkölcsi kötelezettség vállalásának jelképeül megveszi és nyilvánosan viseli a mozgalomban résztvevők jelvényt: a magyar tulipánt, mely tetszés szerint választható háromféle kivitelben kapható. A mozgalom minden egyesületi jelleg és alapszabályszerű szervezés mellőzésével, tisztán a bizalmas uton való személyes propagandára szorítkozik.

Felhatalmazással jelezük, hogy akik véletlenül meghívót nem kaptak a gyűlésre, de érdeklődnek e szép hazafias mozgalom iránt, az értekezleten a legszívesebben láttatnak. Hisszük, hogy

hazafias érzelmű hölgyeink lelkesedéssel karolják föl e nagyjelentőségű mozgalmat és egy szívvel lélekkel csatlakoznak a kibontott zászló alá, melyre e szavak vannak írva: „A haza minden előtt!“

— **Várakozó állásponton.** Mint halljuk, Gulner Gyula képviselő jelöltünk Pest-megye főispánságát vállalja el, mely esetben új képviselő jelölről kell gondoskodnunk. Ez azonban még csak kombináció, mert lehet, hogy jelöltünk belügyi államtitkár lesz, akkor aztán a jelölést fentartja és egyhangú választásra leend kilátásunk. Ha azonban új jelölésre lenne szükség, ez esetben már nem mennék ki kerületünkől jelöltért, mert hiszen vannak itt, igaz hazafias érzelmű egyének, kik közül könnyű lesz jelöltet állítanunk, ha csak ez irányban a függetlenségi központból más irányú intézkedés nem történne. Minden körülmények között azonban meg kell hallgatnunk Gulner Gyula volt képviselőnk véleményét és ez után kell a választásnál indulnunk.

— **Mulatság.** A népkör holnap estére, könyvtára javára táncmulatságot rendez, melyre a belélt díj személyenként 80 fillér. Arra az öröme, mely a válság elmúltával a nemzetet s az igaz magyarokat érte, bizonyára jól fog esni egy kis őszinte, magyaros mulatság. Tehát jó mulatást!

— **A tulipán ellen.** A „Műszaki Világ“ című könyvomatost arról értesítették, hogy a tulipánjelvény mintabelajstromozását az egyes zaklatott cégek semmisségi keresettel fogják megtámadni. A megsemmisítés iránti kereset a kereskedelmiügyi miniszterhez 2 példányban nyújtandó be. Az egyik példányt az ipari védelem birtokosának adják ki, hogy védekezésre vonatkozó írásbeli észrevételeit záros határidőn belül megtehesse. A jelzett könyvomatost értesülése szerint a tulipánjelvény mintavédelmének megsemmisítését azon az alapon fogják kérni, hogy a tulipán alakja a belajstromozáskor a minta védelem előfeltételével, az újdonság jellegével nem birt, mivel a tulipán alakja már régen a közforgalom tárgya. De megtámadják azon az alapon is, mert a tulipánjelvény sem a művészet sem az ipari izlés előbbrevitelét nem célozza, hanem annak forgalombahozatával bizonyos állami érdekek elleni törekvés jut kifejezésre. Az eset az iparvédelmi jogesetekkel foglalkozó jogászok körében már is élénk vita tárgyat képezi annál is inkább, mivel emberemlékezet óta nem volt rá precedens Magyarországon, hogy egy mintaoltalmat ilyen alapon megtámadtak volna.

— **Új templom.** Nem itt Abonyban, hanem Kkfélegyházán, a hol egy szép, diszes templomot épített a református egyház, melynek költségeit közadakozásból gyűjtötték össze. Lám, mire képes egy maroknyi reformátusság, ha összetart és tisztában van az áldozatkészség fogalmaival. Nálunk persze naiv, ábrándozó embernek hívják azt, aki új templomról beszél s azért valamit tesz is.

— **Hamis tulipán jelvény.** Mint mindennél, úgy a nemes irányú mozgalomnál is kimutatja a kapzsiság fogafehérét. Városunkban is megjelentek a hamis tulipánok, egyes kapzsi emberek zsebeinek töltésére, meg ismerni őket arról, hogy fehér kelmével bevont gombon diszeleg a tulipán és illetéktelen egyének árusíjják. Ovakodjunk e gomboktól is, de árusítóitól is, kiktől távol áll a hazafias áldozat készség.

*) Ni hogy neki vadul a német! Még annyi esze sincs, hogy elgondolná, hogy az ilyesmitől csak annál szebben virul a tulipán! Mert valamiképp a trágyában nő a legjobb ananász és spárga, azonképpen a német esztelen haragja is a legjobb melegágya a mi szép tulipánunknak.

Szerk.

Szerkesztői üzenetek.

A kettős feltámadás ünnepén szívből üdvözlöm munkatársaimat

SZERK.

Eladás.

Kadenczki féle fundus 410 []-öl, körülkerítve, kökut benne, szabadkézből eladó.

Egy jó karban levő rostakocsi is kapható. Megtudható

Paláshy Istvánnál.

TÖRÖK a SZERENCSE KOVÁCSA!

Felülmulhatatlan az a szerencse, mely bankházunknak kedvez. Rövid idő alatt **25 millió** koronánál több **nyereményt** fizettünk ki nagyrabecsült vevőinknek; ezek között a **két legnagyobb** nyereményt, és pedig:

kétszer a nagy jutalmat, a **600,000** koronás főnyereményt, a legnagyobb **400,000** koronás főnyereményt.

továbbá 5 a **100.000**, 3 a **90.000**, 2 a **80.000**, 3 a **70.000**, 3 a **60.000**, több **50.000**, **40.000**, **30.000**, **25.000**, **20.000**, **15.000** és ezeken kívül számtalan 10.000, 5.000, 3.000, 2.000, 1.000, 500 koronás és egyéb nagy nyereményt.

Emélfogva ajánljuk, hogy a legközelebb kezdődő, a világ legesélydusabb osztály-sorsjátékában vegyen részt és rendeljen nálunk egy szerencsesorsjegyet.

A most kezdődő 18-ik új magyar osztály-sorsjátékban

125.000 sorsjegyre **62.000** pénznyeremény jut

és összesen **16 millió 457.000** korona hatalmas összeget sorsolnak ki.

Rendelje meg a neve mellett álló szerencseszámot!

Sok pénz szeptember varázslója az életet! Talán megiepi a terjedő feleletet vagy az asszony az urat a neve mellett álló sorsjegyet megvevő a saját egy főnyereményt. A veletlen nagy szerencsét játszik az életben és könnyen meglehet, hogy éppen egy szerencsesorsjegyet veletlenül talált a neve mellett számot eltalálta, melyre egy nagy nyeremény jut.

Adám, Adel 4010	Dezso, Erzsébet 6411	Ivan, Jolán 12305	Otónia, Melánia 2441
Adolár, Agnes 6314	Ede, Eszter 9898	Jakab, Józsa 20284	Ódón, Na csisz 20989
Adolt, Anon 9007	Elek, Etel 19821	János, Judit 20098	Pal, Neszti 24236
Agoston, Amália 19162	Elemér, Flóra 20589	Jeno, Juliska 24203	Peter, Olga 24277
Aladár, Anna 20445	Emil, Franciska 22032	József, Karolin 24265	Pista, Paula 28876
Albert, A. Atolia 24255	Emre, Fida 24252	Kálnán, Katiaka 28874	Richard, Pelagie 22715
Alred, Apollonia 2425	Ernő, Geneveva 24363	Károly, Katalin 29634	Robert, Petronia 35640
Avos, Aranka 24255	Ferenc, Gertrud 29633	Kornél, Klara 35318	Rudolf, Piroška 37411
Ambros, Beria 28851	Friyes, Gabriella 34933	Kristóf, Klótild 36825	Salamon, Regina 38164
Anrás, Blanka 34352	Fülöp, Gizella 36779	Lajos, Kornelia 38634	Samu, Rózsika 38238
Anat, Borbála 36451	Gábor, Hedvig 38118	László, Krisztina 38226	Sándor, Rozalia 41921
Arnold, Boriska 37424	Gáspár, Haléna 38173	Ló, Konstanza 41019	Simon, Sári 88591
Arpad, Betti 38159	Gergely, Henriett 4195	Lipót, Laura 64204	Tamás, Sarolta 84739
Arthur, Bela 41774	Geza, Hermína 51378	Lorinc, Lenke 84738	Tibor, Szerena 85049
Aurel, Brigitta 4138	Gusztáv, Hilda 8402	Manó, Leonia 86014	Thamár, Theosoria 92773
Attia, Cecília 8439	György, Ibolyka 84780	Márkus, Lidia 9370	Tivadár, Teréz 12508
Balázs, Cornelia 8473	Gyula, Idunka 89219	Márton, Lina 101939	Tobias, Teres 12304
Balint, Dora 86055	Hón.ik, Ilona 101914	Mátyás, Luimilla 123502	Vendel, Valéria 123508
Barnabas, Dorottya 10104	Hernani, Ilma 123501	Minal, Lujza 123507	Viktor, Veronika 123506
Béla, Cecília 10699	Hugó, Ika 123506	Miklós, Magdolna 123519	Vilmos, Viktoria 13520
Benedek, Eufenia 12355	Ignac, Iren 123546	Miksa, Melvin 123514	Vince, Vilma 123518
Bernát, Emma 123509	Illes, Irma, 123510	Mor, Marit 123515	Zoltán, Zsófia 12521
Daniel, Erzsztia 123513	Imre, Izabella 123511	Nándor, Maria 5433	Zsigmond, Zsuzsanna 123522
David, Évi 12357	István, Ianka 3512	Orban, Marika 8826	
Denes, Evelin 5637	Izidor, Jolanna 8612	Oszkár, Matud 12314	

Legnagyobb nyeremény esetleg 1.000.000 korona;

továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeremény 400.000, 1 a 200.000, 2 a 100.000, 2 a 90.000, 2 a 80.000, 2 a 70.000, 2 a 60.000, 1 a 50.000, 3 a 40.000, 3 a 30.000, 6 a 25.000, 9 a 20.000, 13 a 15.000, 44 a 10.000 korona és még sok egyéb nyeremény.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

1/8 eredeti sorsjegy frt .75 vagy K 1.50; 1/4 eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy 3 kor. 1/2 " " " 3 " " " 6.-; 1/1 " " " 6.- " 12 "

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése elleneben küldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk azonnal, de legkésőbb

folyó évi április hó 22-ig

hozzánk bizalommal beküldeni, miután fenti szerencseszámok gyorsan elfognak.

TÖRÖK A. és Tsa

Sürgőnyezim:
Törökék, Budapest.

bankháza, BUDAPESTEN.

Sürgőnyezim:
Törökék, Budapest.

Hazánk legnagyobb osztály-sorsjáték-üzlete.

Főáruházi osztály-sorsjáték-üzletei:

Központ: **Teréz-körút 46/a.**

I. fiók: **Váci-körút 4/a.**

II. fiók: **Muzeum-körút II/a.**

!! Figyelem !!

Küry Klára, Komlóssy Emma stb.

neves művésznők által állandóan használt Franciaországban kitalált és legjobbnak elősmert:

a Janovitz-féle Gyöngy-crème, tégelye 1 k.; - f.

a Janovitz-féle Gyöngy-szappan, drbja - k. 80 f.

a Janovitz-féle Gyöngy-pouder (rózsa-, fehér- és krém-szinben) doboza 1 k. - f.

a Janovitz-féle Gyöngy-arczvíz üvege 2 k. 50 f.

a Janovitz-féle Gyöngy-kézfinomító, üvege - - - - k. 70 f.

a Janovitz-féle Gyöngy-szájvíz (a szájpadlás, foghús és fogak erősítésére) üvege - - - - 1 k. 60 f.

Kaphatók az egyedüli készítő „Angyal” gyógyszer-

tárban, Hatvan.

Díscrét postai szétküldés naponta!

Az arcz- és kézborápolására. Kétféle eredmények. Számtalan hála és köszönő levél.

A ki Köhögésben szenved,

használja az egyedül bevált, enyhítő és kítő izü

Haiser-féle

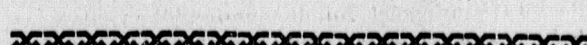
Mell-Karamellakat

2740 hivatalosan megerősített bizonyítvány eléggé igazolja a biztos hatást köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál.

Csomagja 20 és 40 fillér.

Csak akkor valódi, ha rajta van a „három fenyőhöz” címzett védjegy.

Kizárólag kapható **Widder Jenő** abonyi gyógyszer-tárban.

Nyom. Szerdahelyi Janos Abonyban.

Nincsen betegség házána!

ha meghozatja a híres

Király-Balzsamot,

a balzsamok királyát, mely minden betegség ellen egyedüli biztos szer; ezen híres balzsam által megakadályozza a főfájást, köszvényt, csuzt, rheumát, fog- és hátfájást, láb-szaggatást, kólikát, gyomor-fájást, szóval minden betegségnek egyedüli biztos orvossága a híres Király-balzsam, tehát szükséges hogy minden háznál készületben legyen. Egy nagy üveg 2 k. 55 f., 3 üveg 6 k. 55 f. bérmentve utánvétellel.

Kapható: **Grósz-Nagy Ferencz** gyógyszerésznél.

Debreczen kossuth utca. Budapesten: Török József gyógyszer-tárban Király-utca 12. Ugyancsak ezen szerrel megrendelhető az egész országban elismert **híres hajdusági bajuszpedrő**, melytől a legrovidebb idő alatt a legjobb bajusz nyerhető. 3 doboz 2 korona 15 fillér bérmentve, utánvétellel.

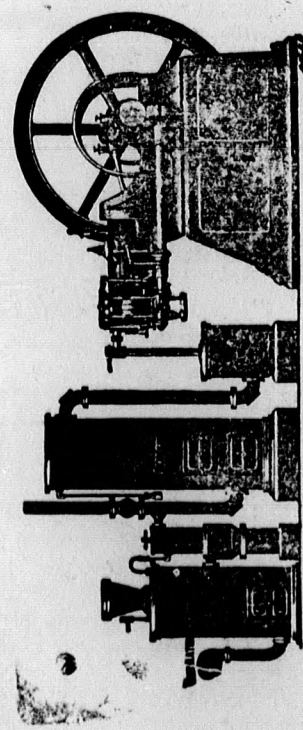
Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról sem képes oly olcsón finom és jó hangszert szállítani, mint

REMÉNYI MIHÁLY

a magyar királyi zeneakadémia házi hangszerkészítője, azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gordonka, czimbalom, harmonium, harmonika, fa- vagy rézfuvó-hangszer, húr, stb.

stb., míg Reményi legújabb ábrákkal ellátott képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Bpestől, Király-utca 58. sz.** Zenekarok teljes felszerelése a legolcsóbb áron. Külön költségvetés díjtalanul. — **Kivitel** a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Zongorák és czimbalomok javítása és hangolása. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

• BUDAPEST, VI. Podmaniczky-utca 18.

Motorgyár és vasöntő: Bécs. Benzin- és petróleum-motorok és locomobillák, szivó-gáz-motortelepek 2-3 fill. üzemi költséggel. — Kétféle fűtési feltelemek. — Elsőrangú gyártmány. — Költségmentes és árjegyzék ingyen.